

מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע | יו"ל ע"י מכון "מעדני אשר" - בית שמש

פרשת בלק תשפ"ב | גליון תתק"ו (שנה י"ט)

האם יש איסור להתפלל בבית הכנסת ליד אדם רשע?

בפרשתן כ"ד ה' מה טובו אהליך יעקב וגו'.

ובגמ' סנהדרין ק"ה עמוד ב' דהכוונה על בתי כנסיות ובתי מדרשות.

הנה איתא בספר חסידים סימן תש"ע כשמתפלל לא יעמוד ולא ישב בתפלה אצל אדם רשע מפני שכשעומד אצל אדם רשע בתפלה יהרהר הרהורים רעים ושכינה מתרחקת ממנו.

ובאליה רבה סימן צ' הביא את דברי הספר חסידים, וכתב אבל בשל"ה דף רמ"ט תמיד נר מצוה, ד"ה התשיעי כתב דאם הצדיק מתפלל בכוונה לא בשביל הרשע ימאס.

ובשו"ת דברי יציב בליקוטים והשמטות סימן ט"ו ס"ק ג' כתב דכמה אחרונים סברו דהשל"ה חולק על הספר חסידים, אך באמת גם בשל"ה שם מסכת תמיד דף ר"ג ע"ב כתב כשיהיו שכני האדם רצ"ל היושבים אצלו מתפללים בכוונה יקל עליו לכוין לבו גם הוא, אך כשיהיו יושבין אצלו אנשי לצון מתפללים שלא בכוונה יקשה עליו לכוין ועל זה נאמר אוי לרשע ואוי לשכנו, ואח"כ הביא מספר חסידים, וכתב ואני אומר שכשהצדיק מתפלל בכוונה לא בשביל הרשע שאצלו תמאס תפלתו וכו' עיין שם, הרי להדיא שגם הוא הזהיר משכן רע בשעת התפלה שזה מעכב הכוונה, וכוונתו רק לאפוקי דלא נימא שאם התפלל אצל אדם רשע לא יצא דהוי כצואה.

ומסיק מרן הדברי יציב: שנראה שמקורו מדברי הרמב"ם פ"ח מתפלה ה"א תפלת הציבור נשמעת תמיד ואפילו היו בהן חוטאים אין הקדוש ברוך הוא מואס בתפלתן של רבים עיין שם, וכתב השל"ה דלא רק בחוטאים אמרינן שאין תפלתם נמאסת אלא גם במתפלל עם פושע אין תפלתו נמאסת, ומ"מ לכתחלה ודאי דאסור להתפלל עם רשע, ועיין כף החיים ס"ז אות ג'.

ולהיפך להתפלל ליד צדיק זה סגולה כמו שכתב בהגהות החתם סופר בש"ע אורה חיים סימן ק"ב סעיף א' וז"ל שחנה עמדה להתפלל בתוך ד' אמותיו שישב עלי דעשתה כן מפני שזה סגולה נפלאה להתפלל בצד הצדיק.

האם יש איסור לעשות בר מצוה אחת לתאומים משום חשש עין הרע?

בפרשתן כ"ד ב' וישא בלעם את עיניו.

וברש"י ביקש להכניס בהם עין הרע.

יש לחקור האם יש איסור לעשות בר מצוה אחת לתאומים משום חשש עין הרע.

הנה בשו"ת להורות נתן חלק ח' סימן ז' ס"ק ב' נשאל האם יש לעשות סעודת בר מצוה לשני התאומים יחד, ומביא דבשו"ע אהע"ז סימן ס"ב ס"ג כתב הרמ"א שאין לעשות חופות ב' אחיות ביחד, ובלבוש שם סימן ס"א ס"ב כתב דיש אומרים דטעמא משום עין הרע, וברמ"א אהע"ז שם סעיף ג' כתב, דיש אומרים דאין לברך ב' חתנים ביחד משום עין הרע, וכן נוהגין לעשות לכל אחד חופה בפני עצמו ולברך לכל אחד, אבל לאחר הסעודה מברכין להרבה חתנים כאחד אם אכלו ביחד, ובב"ש שם סק"ג כתב בשם הפרישה, דהוא הדין שאין לברך על שני מילות ברכה אחת ולמול כאחת משום עין הרע, ובטו"ז יו"ד ס"ו רס"ה סק"י"א מחלק ביניהם, דדוקא בחתן שלכתחלה צריך שגם החתן השני יהיה בשעת הברכה כיון דבר חיובא הוא, ואז שייך חשש עין הרע כיון ששניהם ביחד, משא"כ בתנוק שנימול אין צריך להיות אצל הברכה דלאו בר חיובא הוא, וכתב הלבוש אהע"ז סימן ס"א ס"ג דאם שני חתנים הם ביחד ואכלו בסעודה אחת, מברכים ברכת חתנים אחת לכולם, דלא שייך שם עין הרע כיון דבלא"ה הרבה בני אדם ישנם שם ואוכלין בסעודה אחת, וכולם יוצאין בברכה אחת, אין שם עין הרע לחתנים יותר, ונראה דדוקא בסעודת חתנים שמברכין ברכה אחת לשניהם, וממילא ליכא היכרא שיש שני חתנים, וע"כ ליכא בברכה שלאחר הסעודה משום עינא בישא, אבל בסעודת בר מצוה שנוהגין שהנער דורש, וכל אחד מהם דורש, ועיין ספר הזכרון להחת"ס ז"ל עמוד ה' דעיקר שמחת מצוה של בר מצוה הוא דרשת הנער, וכיון שכל נער דורש, ואף דהוי סעודת מצוה בדרשת נער אחד בלבד, מ"מ כיון ששניהם דורשין, איכא היכרא שהוא סעודת בר מצוה של שני אחים, ויש מקום לחוש משום עינא בישא.

אבל בשו"ת שבט הלוי חלק ח' סימן כ"ח ס"ק ג' פסק שיעשה לשניהם יחדיו הסעודה, ויכפיל גם הודאתו להש"ת, ויגידו דרשתם כ"א לחוד בהפסק שיר וקול תודה, ובענין ברכת הברכה שפטרני האם יברך פעמיים או פעם אחד בלשון רבים, עיין מה שהרכנו בספר מעדני אשר עניני בר מצוה ע"מ מ"ב.

גליון זה נודב ע"י גיסי היקר

הרה"ג יחזקאל רייך שליט"א קרית הבע"ט פתח תקוה

בעל מהדורת רייך ספר מעדני אשר שנת תשס"ו

לרגל שמחת אירוסיו בנו ידידינו הבה"ח המופלג בתור"ש

כמר ישכר דב ני"ו

מבחיירי ישיבת אהבת תורה ירושלים

עב"ג בת ידידנו הרה"ג אלימלך לייפער שליט"א ירושלים

וברכת מזל טוב לאביו מו"ח הגאון רבי בן ציון רייך שליט"א

איש אמונם של אדמו"ר"י בית צאנז

ולסבא הרה"ג רבי מנחם מנדל אלתר שליט"א ירושלים

יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות זיכה לרוות נחת

מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

גליון זה נודב ע"י

מו"ח הגאון המפורסם רבי בן ציון רייך שליט"א

ר"מ בביהמ"ד המרכזי קרית צאנז נתינה לעילוי נשמת מורו ורבו

שזכה לשמשו בקודש במסירות ולעמוד לימינו ולהיות איש אמונו

הגאון הקדוש שר התורה מנורה הטהורה

רבא דעמיה ומדברנא דאומתיה בוצינא דנהורה

רבי יקותיאל יהודה הלברשטאם זצוק"ל

כ"ק מרן האדמו"ר מצאנז

לרגל יומא דהילולא החל בט' תמוז

יהא רעוא שזכותו הגדולה של מרן ז"ע תגן עליו להתברך בשפע חיים וכל מילי דמיטב

גליון זה נודב לעילוי נשמת

הרה"צ המקובל חסידא ופרישא רבי יוסף בהרה"צ ברוך בנימן זאב ווינשטאק זצ"ל

תלמיד מובהק לבעל הסולם ומח"ס וילקט יוסף

נלב"ע י"א תמוז תשל"ח ת.נ.צ.ב.ה.

האם הבתי כנסיות של בבל יש בהם קדושת ארץ ישראל

כיון שעתידים ליעקב מחו"ל לאר"י?

בפרשת כ"ד ה' מה טובו אהליך יעקב וגו'.

ובגמ' סנהדרין ק"ה עמוד ב' דהכוונה על בתי כנסיות ובתי מדרשות.

וכתבו במפרשים בפרשתן דבלעם נתפעל ממה דאיתא בגמ' מגילה כ"ט ע"מ א' תניא רבי אלעזר הקפיר אומר, עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בארץ ישראל, שנאמר ירמ' מ"ו י"ח "כי כתבור בהרים וככרמל בים יבא", והלא דברים ק"ו, ומה תבור וכרמל שלא באו אלא לפי שעה ללמוד תורה נקבעים באר"י, בתי כנסיות ובתי מדרשות שקורין ומרביצין בהן תורה, על אחת כמה וכמה.

וכן אמרו חכמינו ז"ל בברכות ח' אמרו ל' לר' יוחנן איכא סבי בבבל, תמה אמר למען ירבו ימיכם כו' דברים י"א כ"א על האדמה כתיב, כיון דא"ל מקדמי ומחשכי לבי כנישתא אמר היינו דאהני להו. וכתבו הגאונים הקדושים השל"ה והמהרש"א ז"ל דהטעם דמהני משום עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבחוץ לזה הם חשובין כארץ ישראל גם עתה כל העומד להתנשא ולגבות כגבוי דמי ומארכין ימיהם דמקדמי ומחשכי כמו על האדמה, כ"כ בנועם מגדים בפרשתן, וכן בפני מבין הקטע אחרון בפרשתן.

יש לחקור האם כוונת הגמ' כפשוטו שעתידין הבתי מדרשות ליעקב או דילמא אין הכוונה כפשוטו אלא חלק הרוחני.

הנה איתא בגמ' מגילה כ"ח ע"מ ב' אמר רבי אסי בתי כנסיות שבבבל על תנאי הן עשויין.

וכתבו התוס' דה' בתי כל זמן שהן בטלין, דהיינו, שהתנאי הוא שישתמשו בהן כשנחרבו ונתבטלו, ומסקי התוס' שם ודווקא לאותן שבבבל מהני התנאי, שהרי לעת בא גואל במהרה בימינו תפקע קדושתן, אבל לאותן שבאר"י לא מהני תנאי שהרי קדושתן לעולם קיימת.

יש להקשות: היאך כתבו שקדושת בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל תפקע לעת בא הגואל, הלא אמרו חז"ל עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו באר"י, ונמצא שגם בתי כנסיות ובתי מדרשות שבחו"ל קדושתם לעולם קיימת, כי הם יקבעו באר"י, כך מקשה במגן אברהם סימן קנ"א ס"ק ט"ו:

איכא כמה תרוצים:

א. כוונת התוס' כלפי בתי כנסיות ומדרשות אשר נחרבו קודם ביאת הגואל, והם לא יקבעו באר"י לעת"ל, כי רק אלו שיהיו קיימים בשעת הגאולה יקבעו באר"י, וממילא שפיר כתבו התוס' שתפקע קדושתם, כך תירץ במג"א סימן קנ"א ס"ק ט"ו. וכן תירץ בפתח עינים, וכותב דאין לומר דדוקא הבנין יקבע באר"י, אבל הקרקע תשאר בחו"ל, שבזה תתיישב הקושיא, כי קרקע בתי כנסיות ובתי מדרשות ישאר בחו"ל, ודברי התוס' מוסיבים על כך, שתפקע קדושתם לעתיד לבא. דהא יליף ק"ו מתבור וכרמל, והתם הקרקע נקבע בארץ ישראל.

ובקרבן נתנאל מגילה פרק ד' אות ג' תמה על זה: דמ"מ ניוחש שמא יבנה קודם ביאת הגואל כמו דאמרינן בגמ' שאם עלו בו עשבים לא יתלוש מפני עגמת נפש ויתנו לב לבנותה.

המשך מכתבים למערכת מעמוד 4

מי שדנתם בשם הפוסקים במי שישותה הרבה לפני שיוצא לדרך כדי שלא יהא אח"כ צמא האם אינו מברך כיון דלא הוה לצמא

הוא לצמא או דילמא זה נחשב לצמא.

הנה"ח בנש"ק קלמן לייב גראס נ"ו ב"ק אדמור"י מתולדות משה שליט"א מנח"י ישיבת מיר י-ם

נראה להעיר, ושאלתי את אדמו"ר שליט"א מה דעתו בזה, וענה ואמר שיש כלל בדבר השותה מים כשהוא שבע ואינו מרגיש צורך בה, רק שותה בשביל איהו מטרה וסיבה צדדית, שבלי זה הסיבה לא היה שותה כעת, וכגון שלא יהא צמא לאחר זמן, או השותה מים בבוקר כדי להקל בעשיית הכנות מלפני התפילה, ואין כוונתו כלל להנות מזה, אין לברך עליו מחשש ברכה לבטלה. ומדמה הדברים למ"ש הביאור הלכה (סי' ר"ד דה' חקיקתה אומצא) וז"ל: והיה אם שותה מים כדי להוריד המזון ממקומו ולפעמים אירע שהמאכל עומד באמצע ונראה לו כמי שדוחק לו כנגד לבו הוא גם כן בכלל זה כיון שאינו שותה להנאה.

ברם השותה מים בשעת אכילה להשרות את האכילה שבמעי, או אחר אכילה כשברך כבר ברכה אחרונה, אנו מבערין דעתו שנהנה בכך, כי כן היא הדרך לאכול ואח"כ לשתות, או נקרא הנאה, אך כששותה מים שלא בשעת מרגיש צורך בה, רק שותה בשביל איהו מטרה וסיבה צדדית, שבלי זה הסיבה לא היה שותה כעת, וכגון שלא יהא צמא לאחר זמן, או השותה מים בבוקר כדי להקל בעשיית הכנות מלפני התפילה, ואין כוונתו כלל להנות מזה, אין לברך עליו מחשש ברכה לבטלה. ומדמה הדברים למ"ש הביאור הלכה (סי' ר"ד דה' חקיקתה אומצא) וז"ל: והיה אם שותה מים כדי להוריד המזון ממקומו ולפעמים אירע שהמאכל עומד באמצע ונראה לו כמי שדוחק לו כנגד לבו הוא גם כן בכלל זה כיון שאינו שותה להנאה.

אחר סעודה כציווי הרופא כדי להוריד השמנוניות ולחזק לבו ואינו נהנה כלל מהם שאינו סובל יין [והיינו ששותה בע"כ ובלתי בריה] שאין לברך מחשש ברכה לבטלה, כיון שאין החיך נהנה ממנו, רק ואמר מלפני כן יתן רצון מלפני אבינו שבשמים שיהא דבר זה לרפואה שלימה.

ב. דלא קאמר 'אלא שיקבעו באר"י', דהיינו הקרקע, ולא יהיה בהם קדושת בית הכנסת רק קדושת אר"י, ודי בזה, כדיליף מתבור וכרמל, ודיו לבא מן הדין להיות כנדון, כי גם בתבור וכרמל לא יקבעו באר"י רק קרקעם, וכמו כן בתי כנסיות ובתי מדרשות הנלמד מהם לא יקבעו רק קרקעם, וגם קרקעם שיקבעו תפקע מהם קדושת ביהכ"נ וביהמ"ד, ותהיה בהם רק קדושת אר"י בלבד, ושפיר כתבו התוס' 'לעת בא גואל במהרה בימינו תפקע קדושתן', מאחר שתפקע מהם קדושתם מצד בתי כנסיות ובתי מדרשות, כאמור. וכ"כ וכן וכן כתב האליה רבה א"ח סימן קנ"א סק"א לתרץ קושיית המג"א דאף שיקבעו באר"י, מ"מ לא קיימו בקדושת בית הכנסת.

וכן במור וקציעה א"ח שם כתב שבהגיעם לאר"י 'פנים חדשות באו לכאן', ואין בהם קדושת ביהכ"נ וביהמ"ד.

ג. רק הבחינות הרוחניות שהיו בהם יעלו לאר"י, ולפי הנ"ל מיושב קושיית המגן אברהם דלא קשה מידי, כי בפועל יישארו בחו"ל ותפקע קדושתם, והא דאמרינן עתידין בתי כנסיות וכו', רצ"ל, הקדושה שבהם תקבע באר"י, ולא שיקבעו בפועל ממש, כך תירץ כף החיים א"ח סימן קנ"ה אות ס"ט.

האם כשאדם חושב לעשות מצוות נברא קבוצות של מלאכים

שמייעים לו לעשות המצוה?

איתא בגמ' מכות י' עמוד ב' אמר רבה בר רב הונא אמר רב הונא, ואמרי לה אמר רב הונא א"ר אלעזר, מן התורה ומן הנביאים ומן הכתובים בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו, מן התורה, דכתיב לא תלך עמהם, וכתיב קום לך אתם, מן הנביאים, דכתיב אני ה' אלהיך מלמדך להועיל מדריךך בדרך זו תלך, מן הכתובים, דכתיב אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן חן.

ובמהרש"א שם הקשה מדוע לא קאמר הגמ' שמוליך אותו הקדוש ברוך הוא, אלא מוליכין אותו.

ומתירץ: ע"פ מה שכתבנו בכמה מקומות שכל מחשבה ודיבור ומעשה האדם, הנה הוא בורא לו מלאך לפי ענינו, אם לטוב אם לרע, ועל כן אמר הגמ' בדרך שאדם רוצה לילך שהרשות בידי האדם ממנו ית' ב"ה שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים אבל כפי רצונו ודעתו של אדם מוליכין אותו אותן המלאכים הנבראים מאותו רצון ומחשבה אשר בו, ומייתי ראייה מן התורה דכתיב לא תלך עמהם שאמר ליה הקדוש ברוך הוא כן, וכתיב קום לך אתם וגו' שרצונו ודעתו הרעה לילך אתם הביא ששלח לו הקדוש ברוך הוא מלאך כרצונו ומחשבתו שא"ל קום לך אתם ואמר דכתיב אנכי ה' אלהיך מלמדך להועיל וגו' כי כל מצותיו יתברך ב"ה אינו מלמדך רק להועיל ולטוב לך אבל מדריךך הוא מלאך שאתה מדריךך בדרך זו תלך כפי דעתך ורצונך, ואמר דכתיב אם ללצים הוא יליץ וגו' ר"ל אם ללצים הוא מוסיף לו לץ דהיינו מלאך כפי ליצנותך ואם לענוים הוא יתן חן לעצמו מלאך של חן נגדו יתברך ב"ה.

קול המעדנים

"מעמד סיום הלכות מליחה בבית המדרש הגדול דושינסקי ירושלים

למאות בחורי דושינסקי"

בהשתתפות כ"ק מרן האדמו"ר מדושינסקי שליט"א

"דינו אחים אנחנו שע"י קופת הצדקה צדקה וברכה דחסידי גור בערד"

"ישיבת בעלזא צור יעקב טלסטון"

הודעה חשובה

אפשר כבר לשמוע את עשרות השיעורים תורה

ממסע הרבצת תורה בחו"ל בעשרות ישיבות וכוללים

בליקווד - מאנסי - יוניאן סיטי

בהשתתפות אלפים

האם יש איסור להזכיר שמו של רשע כיון דשם רשעים ירקב?

יש לחקור האם יש איסור להזכיר שמו של רשע כיון דשם רשעים ירקב או דילמא אין להזכיר שמו של רשע דשם רשעים ירקב הכוונה רק שלא לתת שם של רשע.

הנה בשו"ת הרמ"א סימן מ"א כתב שכל מה שנאמר בגמ' שם רשעים ירקב, היינו שלא לקרות אחר על שמו, אבל שלא להזכיר הרשע עצמו לא מצינו, שהרי התורה והנביאים וכל התלמוד מלאים מזה בהזכיר שם הרשעים שעברו, ולא גרע שם הרשע משם עבודה זרה עצמה שנאמר בה לא ישמע על פיך' שמות כ"ג י"ג ומכל מקום מותר להזכיר בכל שם שאינו לשבח אלא לגנאי, וכמו שאמרו ע"ז מ"ו ע"א אם קורין לה בית גליא קורין לה בית כריא. וה"ה אם היה שמה מתחלה כן שלא לשבח מותר להזכירה באותו שם, כדאיתא במדכ"י ע"ז פ"א סימן תת"ט.

ובשו"ת משנה הלכות חלק י"א סימן ק"ב נשאל האם מותר לקרות לתורה מי שאביו רשע בשם אביו, שהרי אסור להזכיר שם רשע שנאמר שם רשעים ירקב ואין יקראו בשמו לתורה, ומסיק שאין איסור להזכיר שם רשע רק שלא להזכירו בשמו.

ובשו"ת יוסף אומץ סימן י"א הקשה על הרמ"א מהתוס' מגילה כ"ג ע"א ד"ה אמר שאין גורסין בגמרא יעקב מינאה, שאם היה מין לא היה מזכירו יעקב דהא כתב ושם רשעים ירקב, הרי התוס' כתבו בפירוש דאין להזכיר שם הרשע, ומכח זה מחקו מ"ש בש"ס יעקב מינאה, וכתבו דגרסין יעקב מצעה, וזה כנגד היסוד שכתב הרמ"א.

ומה שהביא ראייה מן התורה והנביאים וכל התלמוד דמזכירין שם הרשעים: אינה ראייה, דהרי אמרו בגמ' סנהדרין ס"ג ע"ב אמר רבי יוחנן כל ע"ז הכתובה בתורה מותר להזכיר שמה, וכי היכי דהתורה הזכירה שמות הרשעים יאה שרי לן להזכירם, ומה שהתורה הזכירה שמות ע"ז יש בו סוד והכא נמי הזכירה הרשעים.

האם יש איסור לתת שם של כינוי של רשע או דילמא כיון שאינו עיקר השם מותר?

הנה איתא בגמ' עירובין נ"ג ע"א על הפסוק "ויהי בימי אמרפל" רב ושמואל חד אמר נמרוד שמו, ולמה נקרא שמו אמרפל שאמר והפיל לאברהם אבינו בתוך כבשן האש, וחד אמר אמרפל שמו, ולמה נקרא שמו נמרוד שהמריד את כל העולם כולו עליו במלכותו.

וכתב בתורת חיים שם די ש לומר דמחלוקת האמוראים נפקא מינה לדינא להא דאיתא בגמ' יומא ל"ח ע"מ ב' ושם רשעים ירקב דלא מסקינן בשמייהו, למ"ד אמרפל שמו המובהק ונמרוד כינוי הוא על שהמריד כו', יכול האדם לקרות שם בנו נמרוד ולא אמרפל, ולמ"ד נמרוד הוא שם המובהק ואמרפל כינוי על שאמר פול וכו' הוי איפכא.

איך קראו לפרשה שלימה על שם בלק

הרי שם רשעים ירקב ולא מזכירים את שמם?

יש להקשות: מדוע קראו לפרשתנו בשם בלק, איתא בגמ' יומא ל"ח ב' דלא מסקינן בשמייהו שאין לקרוא בשמו של רשע, משום דכתוב משלי י' ז' "שם רשעים ירקב", וא"כ, הלא בלק שגא את ישראל "יותר מכל שונאים" תנחומא פרשתנו ב' וכיצד זה נקרא פרשה שלימה בתורה פרשת בלק, כן מקשה הרה"ק רבי מאיר מפרעמישלאן זצ"ל בספרו דברי מאיר בפרשתו, וכן בספר ברכת אברהם בפרשתו.

איכא כמה תרוצים:

א. הרה"ק רבי מאיר מפרעמישלאן זצ"ל תירץ בדרך צחות ע"פ מאמר חז"ל הלכה בידוע שעשוי שונא ליעקב, והנה בלק קיים הלכה זו בתכלית השלימות, שהרי אף על פי שידע בלק היטב שגזרו בני ישראל אל תצר את מואב ולא היה לו להתירא מפני בני ישראל, אף על פי כן שכר את בלעם לקלל את בני ישראל כדי לקיים הלכות גוי בהידור, ומפני שהיה ערליכער גוי שקיים את ההלכה בתכלית השלימות, בדין הוא שיטול שכרו ותיקרא הפרשה על שמו, כך תירץ הרה"ק רבי מאיר מפרעמישלאן זצ"ל בספרו דברי מאיר בפרשתו.

ב. ע"פ מה דאיתא בגמ' סוטה מ"ז עמוד א' שבשכר ארבעים ושנים קרבנות שהקריב בלק מלך מואב, זכה ויצתה ממנו רות, שיצא ממנו שלמה שכתוב ביה אלף עולות יעלה שלמה, לפי הנ"ל אתי שפיר שאם בשביל הקרבנות זכה בלק שיצא ממנו רות, וממנה נשתלשל כל מלכות בית דוד, ויעלה ויבא מיוצאי חלציה גם משיח צדקנו, שוב אין לתמוה כלל שהפרשה נקראת על שמו של בלק, שאין הקדוש ברוך הוא מקפח שכר כל בריה, ולרשעים משלם כל שכרם בעולם הזה בכדי לטורדם מעולם הבא הנצחי, כך תירץ בספר ברכת אברהם בפרשתו.

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א מנהטן
משיב כהלכה שינון וידעת ההלכה - הלכות שבת
כל השאלות הם משובע ומשנה ברורה

א] חידה. מי לא נרדם כל הלילה?

ב] חידה. אימתי לעם ישראל היה דין גירות חדשה?

ג] חידה. האם ברכותיו של בלעם את ישראל, עד היכן שמעו אותם?

ד] חידה. איזה הנהגה בברית רמוזה בפרשתינו?

ה] צ"ע. האם בלעם ראה את עם ישראל דהרי לכאורה היו מוקפין בענני הכבוד ואין ראה אותם, וא"כ איך כתוב וירא משם קצה העם?

ו] צ"ע. על הפסוק בפרשה יזל מים מדליו -דרשו בגמ' נדרים פ"א. שלחו מתם, הזהרו בבני עניים שמהם תצא תורה, כמה ביאורים יש במימרא זו?

שאלות בהלכות שבת

ז] הפרדת דפי ספר שנדבקו, חידוד. חיים באום קיבל ספר חדש ששנים מדפיו נדבקו זה לזה מכמה טיפות דבק שנכנסו ביניהם בטעות במהלך ייצורו. גם יצחק אחיו קיבל את אותו הספר וגם בו שנים מדפיו נדבקו זה לזה מכמה טיפות שנכנסו ביניהם בטעות במהלך ייצורו. לחיים מותר להפריד את הדפים המודבקים וליצחק אסור, מדוע? (אותו ספר, אותן טיפות של דבק, באותו עמוד של הספר).

ח] שאלה - גרעיני אבטיח וגרעיני מילון. הגב' ויידר הגישה כמנה אחרונה בסעודת שבת חתיכות אבטיח וחתיכות מילון. מחתיכות האבטיח שחתכה סמוך לתחילת הסעודה הוציאה את כל הגרעינים עם מזלג (בדרך כלל נהגה הגב' ויידר לנער את פרוסת האבטיח כדי להוציא את הגרעינים אך באותה שבת נזכרה להוציא את הגרעינים אחרי שהפרידה את חתיכות האבטיח מהקליפה). את המילון חצתה סמוך לסעודה ניערה את שני החצאים ואת הגרעינים שנשארו הוציאה בעזרת כף ואחרי כן חתכה אותו לחתיכות. האם מותר היה לה לעשות זאת?

ט] שאלה - הכנת שלגון (קרטיו). גלידה. בליל שבת, בה היה מזג אויר חם מאוד, החליט הרב דויטש לגרום עונג שבת לילדיו ולהגיש להם קרטיב מרענן כמנה אחרונה של סעודת יום השבת, לשם כך הכין מיץ ממותק, שפך אותו לתוך כלי פלסטיק המיועדים להכנת שלגונים והכניס אותם בליל שבת למקפיא. למחרת הגיש לכולם קרטיבים מרעננים. האם מותר היה לו לעשות זאת?

י] שאלה - הוספת חומץ לסלט ירקות החתוך דק. הגב' קליין מגישה בכל שבת סלט גזר העשוי מגזר מרוסק דק וכן סלט צנון העשוי מצנון המרוסק דק. לפני הסעודה הגב' קליין מוסיפה לסלטים מיץ לימון או חומץ או מיוזן ומערבבת את הסלט עם כפית המותר לה לעשות זאת?

כללי השתתפות

1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכויו בהגרלה.
3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לברורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בלבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כי כך זה ייכנס בעז"ה לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ח מנ"א

